

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/36/2014
Identifikačné číslo spisu:	5013200997
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Milučký
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:5013200997.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a zo sudcov JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľa: Lesné a pozemkové spoločenstvo, Urbariát Dolný Vádičov, Dolný Vádičov 12, proti odporcovi: Okresný úrad Žilina, odbor starostlivosti o životné prostredie, Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia Žilina, odbor ochrany prírody č. 2013/49-12/Ryb, Drn zo dňa 30. septembra 2013, konajúc o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/69/2013-23 zo dňa 28. februára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/69/2013-23 zo dňa 28. februára 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia Žilina č. 2013/49-12/Ryb, Drn zo dňa 30.09.2013 a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Uvedeným rozhodnutím odporca rozhodol v časti A. výroku podľa § 61 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“), v súlade s § 61 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z., že sa priznáva žiadateľovi náhrada za obmedzenie bežného obhospodarovania na lesných pozemkoch v jednotkách priestorového rozdelenia lesa (ďalej len „JPRL“) č. 1174, 1175, 1193d, 1195 na LC Krásno - západ, ktoré sú súčasťou pozemkov parciel KN-C č. 660 a 205 v k.ú. H., vedených na liste vlastníctva (ďalej len „LV“) č. XXX a XXX, v spoluvlastníctve žiadateľa, spoločenstva s právnou subjektivitou. Náhrada sa priznáva z dôvodu straty výnosu z dreva v dôsledku obmedzenia vyplývajúceho zo zákazov ustanovených zákonom č. 543/2002 Z.z., rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia v Žiline č. 2012/747-6/Dur zo dňa 18.06.2012, v uvedených JPRL, ktoré sú súčasťou prírodnej rezervácie Ľadonhora, kde platí 5. stupeň ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Náhrada sa obmedzenie produkčnej hodnoty kalamitného dreva v objeme

cca 350 m2 sa bola priznaná vo výške 16.788,- €.

V časti B. výroku napadnutého rozhodnutia rozhodol podľa § 61 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z.z., v súlade s nariadením vlády č. 438/2005 Z.z. o podrobnostiach obsahu žiadosti o úhradu náhrady za obmedzenie bežného obhospodarovania pozemku a o spôsobe výpočtu náhrady (ďalej len „nariadenie č. 438/2005 Z.z.“) a podľa § 18 ods. 4 písm. b/ a ods. 5 vyhlášky č. 490/2004 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 490/2004 Z.z.“) tak, že sa nepriznáva žiadateľovi náhrada za vypracovaný Doplnok č. 1/2013 Znaleckého posudku č. 7/2012 vypracovaný znalcom Ing. Branislavom Ret'kovským v sume 402,- €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v danej veci išlo o doplnenie Znaleckého posudku č. 7/2012 s poukazom na § 18 ods. 4 písm. b/ vyhlášky č. 490/2004 Z.z. Toto doplnenie znaleckého posudku slúžilo na odstránenie metodických chýb v podanom znaleckom úkone na výzvu zadávateľa posudku (č. 7/2012). V danom prípade preto znalec mal vykonať doplnenie znaleckého úkonu podľa ods. 4 písm. b/ predmetnej vyhlášky bez zbytočného odkladu a nároku na odmenu. Súd prvého stupňa vyhodnotil, že v danom prípade išlo o odstránenie metodických chýb v posudku, to znamená o doplnenie Posudku č. 7/2012, nakoľko na výpočet predmetnej náhrady bola použitá iná metodika, a to aj prostredníctvom sortimentačných rastových tabuliek. Je právne bezvýznamné, že nakoniec tento doplnok vo vzťahu k pôvodnému posudku, čo sa týka celkovej výšky náhrady, resp. táto nakoniec nebola iná. Práve k tomu slúžil tento doplnok k znaleckému posudku pre objektívne zistenie sumy celkovej náhrady. Preto odporca rozhodol správne, keď do celkovej náhrady za obmedzenie bežného obhospodarovania na poľnohospodárskom pozemku pripočítal výšku nákladov za vypracovanie jedného znaleckého posudku a nepriznal vyúčtovanie za doplnenie znaleckého posudku. Súd prvého stupňa uviedol, že znalec si sumu za vypracovanie doplnku ani nemal účtovať a navrhovateľ má možnosť túto čiastku vymáhať prostredníctvom žaloby, resp. žiadosti o vrátenie predmetnej sumy ako plnenie bez právneho dôvodu.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že podľa odporcu znalecký posudok na stanovenie výšky náhrady sa skladá z časti označenej ako Znalecký posudok č. 7/2012 a z časti označenej ako Doplnok č. 1/2013. Podľa navrhovateľa je teda logické, že ak sa celok skladá z častí, tak i úhrada za celok pozostáva z úhrad za jednotlivé časti a teda odporca pri úhrade nákladov za vypracovanie znaleckého posudku na stanovenie výšky náhrady mal postupovať v zmysle § 2 ods. 3 nariadenia č. 438/2005 Z.z. a uhradiť náklady na vypracovanie časti označenej ako Znalecký posudok č. 7/2012 a časti označenej ako Doplnok č. 1/2013.

Znalecký posudok č. 7/2012 bol vypracovaný podľa platných Slovenských technických noriem (STN 480055 a STN 480056). Doplnok č. 1/2013 bol vypracovaný podľa požiadavky OÚŽP Žilina na základe Sortimentačných rastových tabuliek. Odporca v napadnutom rozhodnutí uviedol: „Odchýlky vo výške hodnôt náhrady medzi jednotlivými metodikami, vzhľadom na danosti konkrétnej lokality a skúsenosti znalca, možno považovať za nevýznamné. (.....)dal žiadateľovi možnosť odstrániť nedostatky podania - odstránenie metodických chýb v znaleckom posudku č. 7/2012“. Odporca však nekonkretizoval vytýkané metodické chyby. Podľa názoru navrhovateľa druhá citovaná veta popiera prvú citovanú vetu a zavádza zmätok a nejednoznačnosť do rozhodnutia. Pokiaľ platia normy STN 480055 a STN 480056, tak každý je povinný ich rešpektovať. Odporca ani súd nemajú právo revidovať a hodnotiť STN normy. Tvrdenie krajského súdu, že „išlo o odstránenie metodických chýb v posudku, nakoľko na výpočet predmetnej náhrady bola použitá iná metodika...“ je podľa názoru navrhovateľa

neakceptovateľné, pretože je na znalcovi, aby si zvolil konkrétnu metodiku. V rozhodnutí odporcu sa nikde nenachádza špecifikácia chýb, ktorých by sa dopustil znalec pri aplikovaní zvolenej metodiky a ktorými by sa dal zdôvodniť pojem metodické chyby. Sám odporca vo svojich rozhodnutiach uvádza, že odchýlky medzi jednotlivými metodikami možno považovať za nevýznamné, preto je podľa navrhovateľa nepochopiteľné z akých podkladov súd získal informácie, že v danom prípade išlo o odstránenie metodických chýb v posudku, nakoľko na výpočet predmetnej náhrady bola použitá iná metodika.

III.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v správnom konaní postupuje v súlade s § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), v zmysle ktorého musí rozhodnutie vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, a teda má podľa zásady objektívnej pravdy úplne a presne zistiť skutočný stav a zaobstarať si potrebné podklady. Doplnok č. 1/2013 objektivizuje, resp. dopĺňa znalecký posudok č. 7/2012, údaje opiera o presnú metodiku, podloženú štatistickými hodnotami, na základe čoho môže správny orgán naplniť dikciu § 32 ods. 1 Správneho poriadku. Samotné vyvrátenie alebo potvrdenie (a prípadná oprava) pochybností objektívneho zatriedenia drevnej hmoty do akostných tried vykonaných v doplnku, nemá vplyv na to, či má alebo nemá byť priznaná náhrada za vypracovaný doplnok znaleckého posudku.

Orgán štátnej správy pri obstarávaní potrebných podkladov pre rozhodnutie využil prejednávaciú zásadu, spočívajúcu v aktívnej účasti účastníkov konania pri získavaní potrebných poznatkov o rozhodujúcich skutočnostiach a v súlade s § 19 ods. 3 Správneho poriadku dal žiadateľovi možnosť odstrániť nedostatky doplnkom pôvodného znaleckého posudku (Ústava SR v čl. 20 ods. 4 uvádza mimo iné pojem primeraná náhrada, čo sa musí posúdiť z viacerých strán a aspektov. Znalec v príslušnom odbore má na takéto výpočet oprávnenie, ale orgán ktorý rozhoduje vo veci, má priamo povinnosť posúdiť všetky predložené podklady a vysporiadať sa s prípadnými pochybnosťami pri priznaní požadovanej čiastky). Navrhovateľ konal dobrovoľne, túto možnosť využil a vyzval znalca na dopracovanie znaleckého posudku. Znalec vypracovaním doplnku de facto potvrdil pochybnosti orgánu o metodickom postupe. Navrhovateľ (spolu so znalcom) mal možnosť túto požiadavku orgánu štátnej správy odmietnuť a trvať na bezchybnosti predloženého posudku (v takom prípade by dal správny orgán vypracovať kontrolný znalecký posudok, čo sa už v niekoľkých prípadoch aj realizovalo). Nepriзнание náhrady za vypracovanie doplnku sa opiera o dikciu vyhlášky č. 490/2004 Z.z., konkrétne § 18 ods. 4 písm. b/ a ods. 5, t.j. doplnenie predloženého znaleckého posudku bez nároku na odmenu. K uvedenej vyhláške odporca ešte poukázal na skutočnosť, že „odmeny“ za vypracovanie rozsahom podobných posudkov sa niekedy líšia od 400,- € do 1.500,- €, zrejme aj z dôvodu, že odmena je vždy súčasťou náhrady za ujmu, bez ohľadu na jej výšku.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia zverejnené najmenej 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Úlohou súdu bolo preto posúdiť, či si správny orgán zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania a či bolo rozhodnutie vydané v súlade s hmotnoprávnymi a procesnoprávnymi predpismi. Súd teda posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis a tiež, či vykonané dôkazy robia možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel a prihliada na tie procesné pochybenia, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Najvyšší súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že dňa 03.10.2012 na Krajský úrad životného prostredia v Žiline zaslal žiadateľ žiadosť o úhradu náhrady za obmedzenie bežného obhospodarovania v JPRL č. 1174, 1175, 1193d, 1195 na LC Krásno - západ z dôvodu nepovolenia výnimky na spracovanie vetrovej kalamity vzniknutej v roku 2012. Predmetné porasty sa nachádzajú v oblasti, kde platí 5. stupeň ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Navrhovateľ požiadal o náhradu za obmedzenie v hodnote stanovenej znaleckým posudkom č. 7/2012 vypracovaným znalcom Ing. Branislavom Reťkovským (16.788,42 €). V priebehu správneho konania správny orgán oboznámil navrhovateľa s podkladmi rozhodnutia a vyzval ho na doplnenie podania. V tomto liste č. 2013/49-4/Ryb, Drn zo dňa 07.01.2013 správny orgán k otázke znaleckého posudku uviedol: „Stanovenie akostnej kvality drevín, resp. zatriedenie objemu drevnej hmoty do jednotlivých akostných tried sa javí tunajšiemu úradu ako subjektívne. Taktiež nie je predložený výpis z popisu porastov podľa lesného hospodárskeho plánu pre jednotlivé JPRL, takže nie je možné zhodnotiť vek a bonitu jednotlivých JPRL, čo má najväčší vplyv na sortimentáciu. Tunajší orgán preto požaduje konfrontovať predmetné zatriedenie do akostných tried s určením sortimentačnej štruktúry na základe Sortimentačných rastových tabuliek, ktoré udávajú percentuálne podiely základných sortimentov pre dreviny (smrek) na základe bonity a veku pre jednotlivé JPRL.“ Na doplnenie žiadosti a na dopracovanie znaleckého posudku bola navrhovateľovi stanovená lehota 30 dní. Správa Chránenej krajiny oblasti Kysuce vo svojom odbornom stanovisku č. CHKO Ky 533/2012 zo dňa 08.11.2012 okrem iného odporučila vypracovať kontrolný znalecký posudok alebo súčasný predložený znalecký posudok doplniť - prepracovať tak, aby bol prehľadný a úplný. V predmetnom stanovisku uviedla tiež okrem iného nejasnosti predloženého znaleckého posudku č. 7/2012. Pôvodne vydané rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia č. 2013/49-6/Ryb, Drn zo dňa 02.05.2013 bolo rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/29/2013-20 zo dňa 26.07.2013 zrušené a vec bola vrátená správnejmu orgánu na ďalšie konanie. Dôvodom zrušenia bolo, že súd považoval rozhodnutie správneho orgánu za nezrozumiteľné, resp. nedostatočne zdôvodnené vo vzťahu k priznaniu celkovej výšky náhrady s tým, že nebola zohľadnená suma 402,- € za doplnok k predmetnému znaleckému posudku. Krajský súd v zrušujúcom rozsudku poukázal na ustanovenia § 18 ods. 5 a § 18 ods. 4 písm. b/ vyhlášky č. 490/2004 Z.z.

Podľa § 61 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z.z. vlastník pozemku je povinný strpieť obmedzenia a opatrenia vyplývajúce zo zákazov a iných podmienok ochrany prírody a krajiny ustanovených týmto zákonom alebo na jeho základe. Ak dochádza v dôsledku týchto obmedzení a opatrení k obmedzeniu bežného obhospodarovania pozemkov, patrí mu náhrada vo výške zodpovedajúcej tomuto obmedzeniu bežného obhospodarovania; to neplatí pre vlastníka súkromného chráneného územia a jeho ochranného pásma, ak sa obmedzenie týka bežného obhospodarovania v tomto území a na pozemkoch vo vlastníctve štátu.

Podľa § 61 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z.z. o nároku na náhradu podľa odseku 1 a o zániku tohto nároku podľa odseku 8 písm. b/ až i/ rozhoduje povinný orgán. O opravnom prostriedku proti rozhodnutiu o nároku na náhradu podľa odseku 1 rozhoduje súd.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia č. 438/2005 Z.z. náhrada za obmedzenie bežného obhospodarovania na poľnohospodárskom pozemku v dôsledku zvýšenia nákladov nad bežné obhospodarovanie pozemku je rozdiel medzi skutočnými nákladmi vynaloženými na obhospodarovanie pozemku a priemernými nákladmi v danej výrobnjej oblasti v tom istom roku vyjadrený v peňažných prostriedkoch v slovenskej mene.

Podľa § 2 ods. 2 nariadenia č. 438/2005 Z.z. náhrada za obmedzenie bežného obhospodarovania na poľnohospodárskom pozemku v dôsledku zníženia produkcie je rozdiel medzi priemernou produkciou v danej výrobnjej oblasti a dosiahnutou produkciou v tom istom roku vyjadrený v peňažných prostriedkoch v slovenskej mene.

Podľa § 2 ods. 3 nariadenia č. 438/2005 Z.z. celková náhrada za obmedzenie bežného obhospodarovania na poľnohospodárskom pozemku sa vypočíta ako súčet náhrad podľa odsekov 1 a 2. K uvedenému súčtu bude jedenkrát pripočítaná výška nákladov za vypracovanie jedného znaleckého posudku a súčasne odpočítaná výška oslobodenia dane od z nehnuteľností a výška dotácií alebo príspevkov zo štátneho rozpočtu poskytnutých na úhradu zvýšených nákladov na obhospodarovanie pozemku oproti bežnému obhospodarovaniu, ak sa takéto dotácie alebo príspevky poskytli. Spôsob výpočtu náhrady za obmedzenie bežného obhospodarovania na poľnohospodárskom pozemku je uvedený v prílohe č. 1.

Podľa § 18 ods. 4 vyhlášky č. 490/2004 Z.z. znalec vykoná doplnenie znaleckého úkonu,

- a) ak boli dodatočne zistené nové skutočnosti majúce vplyv na závery znalca, ktoré neboli zohľadnené v podanom znaleckom posudku, a požiada o to zadávateľ alebo ministerstvo,
- b) na odstránenie metodických alebo formálnych chýb v podanom znaleckom úkone z vlastného podnetu alebo na výzvu zadávateľa alebo ministerstva.

Podľa § 18 ods. 5 vyhlášky č. 490/2004 Z.z. znalec vykoná doplnenie znaleckého úkonu podľa odseku 4 písm. b/ bez zbytočného odkladu a nároku na odmenu.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z ustanovenia § 2 ods. 3 nariadenia č. 438/2005 Z.z. vyplýva, že k celkovej náhrade za obmedzenie bežného obhospodarovania sa pripočíta výška nákladov za vypracovanie jedného znaleckého posudku. Sporným ostalo vyhodnotenie, či suma za Doplnok znaleckého posudku č. 1/2013 má byť zahrnutá do celkovej výšky náhrady poskytnutej navrhovateľovi. Na základe zrušujúceho rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 29Sp/29/2013-20 zo dňa 26.07.2013 odporca vyhodnotil otázku vyúčtovania za vypracovanie Dodatku č. 1/2013 (402,- €) keď uviedol, že postupoval v zmysle § 3 ods. 5 Správneho poriadku a podľa zásady objektívnej pravdy mal úplne a presne zistiť skutočný stav veci a zaobstarať si potrebné podklady. Predmetný doplnok bol vypracovaný za účelom konfrontácie zatriedenia kalamitného dreva do akostných tried (v znaleckom posudku 7/2012) s určením sortimentačnej štruktúry na základe Sortimentáčnych rastových tabuliek, ktoré utvárajú percentuálne podiely základných sortimentov pre dreviny (smrek) na základe bonity a veku pre jednotlivé JPRL, čo je uvedené aj v úvodnej časti Doplnku č. 1/2013. Aj v liste č. 2013/49-4/Ryb, Drn zo dňa 07.01.2013 je uvedené, že stanovenie akostnej kvality drevín, resp. zatriedenie objemu drevnej hmoty do jednotlivých akostných tried považuje správny orgán za subjektívne. Taktiež nebol predložený výpis z porastov podľa lesného hospodárskeho plánu pre jednotlivé JPRL, takže nie je možné zhodnotiť vek a bonitu jednotlivých JPRL, čo má najväčší vplyv na sortimentáciu, a preto bolo potrebné vykonať konfrontáciu zatriedenia do akostných tried. Z požiadaviek na vypracovanie doplnku k posudku, resp. k vyhotoveniu kontrolného posudku nevyplyva, že malo ísť o dodatočné zistenie nových skutočností, ktoré mali vplyv na závery znalca a neboli zohľadnené v pôvodnom znaleckom posudku. Správny orgán na základe skutočností uvádzaných v odbornom stanovisku Správy Chránenej krajiny oblasti Kysuce dal listom zo dňa 07.01.2013 možnosť navrhovateľovi odstrániť metodické chyby v znaleckom posudku č. 7/2012. Je pravdou, že je na znalcovi, aby si zvolil konkrétnu metodiku, avšak je potrebné, aby ju bolo možné späť overiť. Uvedené vyplýva aj z vyjadrenia Správy Chránenej krajiny oblasti Kysuce č. CHKO Ky 533/2012 zo dňa 08.11.2012 str. 6 - Overenie vstupných údajov a správnosti výpočtu znaleckého posudku: „V posudku znalec uvedie postup, ktorým sa dopracoval k odpovediam a k splneniu úloh uznesenia. Celková skladba posudku musí byť taká, aby umožňovala v celom rozsahu jeho obsah preskúmať a overiť postupy, či sú zdôvodnené - postup výpočtu nie je možné prekontrolovať.“ Záverom bolo odporúčané vypracovať kontrolný znalecký posudok alebo predložený znalecký posudok prepracovať z dôvodu prehľadnosti a úplnosti. Správny orgán tak vypracovanie Doplnku č. 1/2013 posúdil v zmysle § 18 ods. 4 písm. b/ vyhlášky č. 490/2004 Z.z. a nepriznal vyúčtovanie za toto doplnenie v sume 402,- €.

Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odporca pri rozhodovaní postupoval v súlade s ustanoveniami vyššie uvedených právnych predpisov a zodpovedajúcim spôsobom sa vysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa. Rozhodnutie odporcu dalo vyčerpávajúcu odpoveď na skutkovú a právnu podstatu sporu a jeho obsah je v súlade s právom navrhovateľa na spravodlivý proces v rozsahu jeho nároku.

Senát najvyššieho súdu dospel k záveru totožnému so záverom krajského súdu a správneho orgánu, že doplnenie znaleckého posudku bolo na odstránenie metodických chýb v podanom znaleckom úkone na výzvu zadávateľa posudku (č. 7/2012).

Súd prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami navrhovateľa uvedenými v podanom opravnom prostriedku, uviedol, že postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom. Skutkový stav zistený správnym orgánom bol podľa názoru senátu odvolacieho súdu dostatočný a v rozhodnutí náležite odôvodnený.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu ako vecne správny a v súlade so zákonom potvrdil. Rozhodnutie správneho orgánu obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, odporca pri hodnotení dôkazov postupoval v medziach zákona a logického uvažovania, všetky dôkazy hodnotil v ich vzájomnej súvislosti a prihliadal na všetko, čo v administratívnom konaní vyšlo najavo. Z týchto podstatných dôvodov napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., 250l ods. 2 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý nemal v konaní úspech ich náhradu nepriznal.

V senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.